

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Satoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Molnár János
felelős szerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félre 6 kor,
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár
kedvezmény.

Ész és hivatal.

Satoralja-Ujhely, aug. 11.

(—z.) Az észnek nem kell okvetlenül valami nagyra terjednie bármely hivatalban is. Nem mondjuk, hogy egy igazi államférfi, miniszter, nagykövet avagy ezekhez hasonló hivatalviselő férfi nagy mozzanatok nem létesíthet; de mily gyakran nem annyira a valódi tehetség, mint inkább a körülmények idézik elő a nagy eseményeket.

Ne beszéljünk tudományos vívmányokról, mint például a himlőoltás feltalálásáról, vagy veszettség gyógyításáról, habár az ilyenekben is nem ritkán a pusztán véletlen vagy szerencsés közbejátszás tényezői a sikernek, hanem szoritkozunk a hivatalokra, akármily magas rangokra, amelyekben közönséges halandók sáfárokodnak.

Mert ott, ahol igazi jótékony találmányról, az egész emberiségnek hasznót nyújtó vívmányról van szó, ott ritkán férhet kétség a dologhoz, holott hivatalokban igen gyakran háttérbe szoritják a szerzőségeket, s megnyeri a babért az, kinek az egészhez nincs semmi köze, vagy aki legkevésbé ért hozzá. Hány hivatalbeli főnök aratta annak dícsőségét, aminek előidézése valamely alárendelt hivatalnok adta oda eszét, meg fáradságát. Az illető hivatali fő-

nök mindenütt nagyra volt a sikerrel, s annyira beleélte magát a hangulatba, hogy már egész komolyan hitte, még az igazi szerző irányában is, hogy nála van az ész, a szerző nevét pedig elhallgatta a krónika.

Ily igazságtalanságokkal szemben aztán teljesen megokolt a régi mondás, hogy: „Akinék az Isten hivatalát adott, annak ész is adott!”

Az egyiknek megélhetés végett van hivatalra szüksége, a másik meg több hivatalt keres és kap is, anélkül, hogy csak egyre is volna igazi hivatala és tehetsége. De hát ez így van ma-napság s talán mindig is így volt, ami azonban legkevésbé sem vigasztalja meg azokat, akik valódi hivatal és tehetség birtokában sem tudnak kenyérhez, hivatalhoz jutni.

Látjuk ebből, hogy hivatal és hivatal egészen különböző dolgok, noha be kell ismernünk azt is, hogy az emberiség öröme néha mégis együtt járnak az életben.

Együtt járnak, még pedig az ipar és mesterségek terén, s itt áll nagyobbára egész teljében az, hogy hivatal nélkül nem lehet boldogulni. Az a mesterember vagy iparos, aki nem szereti foglalkozását s nem él teljesen annak, nem is viszi sokra, vagy

bármely siker esetén is, mihamarabb tönkre jut.

Míg aki a mesterségét szereti, azt mindenképp ápolja, sőt lehetőleg tökéletesíteni is törekszik: hasznos tagja a társaságnak. Dolgozni nem szégyen, sőt találóan mondja Kölcsey, hogy: „Minden pálya dicső, ha belőle hazádra derül fény!”

S itt nyílik aztán tér az iparos számára. Versenyzik ő minden pályatársával s azt a becsület terén fölülmulni iparkodik. Jó portékát vásárol, jó portékát ad. Ennek megvan a maga erkölcsi értéke minden irányban. Az emberek nemesednek a munkában s megnesemesítik azokat is, akikkel érintkeznek.

Baj azért itt is van. A becsületes iparosnak az ostora nagyon komolyan veendő, szomorú tényezője a társadalomnak. Egyik része a megrendelőknek ugyanis pontosan fizet az áruért, a szolgáltatott iparcikkéért; a másik csak nagy sürgetés, fenyegetés után juttat hébe-hóba néhány koronát, a harmadik végre sohasem fizet. Ime az iparos ostora. S fájdalom ez a baj egyre jobban harapódik el nálunk, hisz általános elszegényedésünk mind szomorubb következményekben nyilvánul napról-napra.

Máskülömben pedig, hol van függetlenebb magyar egy ügyes iparosnál? Ez a függetlenség pá-

ratlan a maga nemében s megőrzése minden fáradságra méltó, mert az ily függetlenség több másnemű függetlenséget vonhat maga után. Az iparost ép úgy megválaszthatják országgyűlési képviselőnek, mint a nagybirtokost s a képviselőházban aztán mindketten váltva működhetnek a haza javán, nagyobb szabásu téren is. Faure köztársasági elnök iparos volt, Puquer-Quarter francia miniszter, aki a poroszoknak a rengeteg harci sarcot kifizette, szintén iparos családból származott. S ily példát még többet hozhatnánk fel a nyugoti nagy nemzetek társadalmából.

Tény az is, hogy ezek a nagy iparos családok büszkének is foglalkozásukra, nem egykönnyen szalasztják azt ki kezükből, az igazi hivatal hagyományát kegyelettel őrzik s minden nemzedék új meg új vívmányokkal gyarapítja iparát. Ebben rejlik az ottani ipar óriási volta, nagy jelentősége.

Nálunk ezt még nem bírják utánozni s a jómódu iparos első kötelességének tartja fiát, sőt gyakran fiait középiskolába küldeni. Nincs ennél alkalmatlanabb a világon s a szerencsés külföldiek régóta túl vannak rajta. Belátják, hogy egy művészileg előállított ruha, lábbeli vagy butor-darab készítője épp oly hasznos

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Terézem.

A Zemplén számára írta: Anjáné.

Meg kellett várnom, míg a nap elszáll innen égető hevével, míg árnyékba vonul gyönyörűen zöldelő gázisom, kedvenc zöld szobám. Így életemben is el kellett mulnia a déli nap hevének, az ifjúságnak, hogy leirhassam a forró időszak, az élet legveszedelmesebb korának egyes mozzanatait.

Múltak emlékei keresnek föl s kedvesen szövődnek lelkembe. „A boldogságra kevés csak a jelen; a múlton épül az s az emlékezeten.” Most is nyár van, mint akkor körültem, csak bennem hűvös, lanyha az érzélem. Magam vagyok a komoly, nagy esendőség.

A negyvenedik esztendő, hogy megszürtittem fejem! Hogy meglassítsa szívverésem! Hogy elszibbasztja idegeim! S hogy elaltatja vérem! Igen, most már az öregedés köntösében mesélgethetek nektek saját, igaz élményeimről közben-közben bóbiskolva.

Még rajongok a szépért, az imádozott természetért. Itt a gyönyörtadó,

szépséges ölelésben a békés őstermészetnek: itt esendesült le idegeim, szívem, vérem tűzhullámzása. Itt eredtek meg a megkönnyebbülés könyvei. Itt nyugodtam meg egy-egy forró szerelmes levél írásában. Itt fogadtam „ő” az imádottat, az egyetlen, kiért kevés volt csak egy életet, csak egy ifjúságot élni átál.

Itt piroslott feletünk a lemenő nap végsugara. Itt kacagtak versenyt szívünkkel a madarak szerelmesen, boldogságban. Itt fénylett körültem ragyogó napfény a sűrű zöld fákon s az „ő” édes, beszédes szemeiben. S itt emlékszem vissza most az első mohó csókra, forró ölelésre (mintha az lett volna a legédesebb) s egyben rád is: boldogságom megteremtőjére Terézemre, kinek hálám kifejezésül emléket kívánok állítani életem örökké viruló kertjében — írásaimban.

Fiatalok valánk mindketten s egyformán szerettük őt mindketten. Pedig bővelkedhettünk ifjakban. De csak ő tetszett. Kivált tehetségével, egyéniségével hódított s elbájt szívével. Ki tudná, hogy még hányat kívülünk.

Tudtam, éreztem, hogy csak irted rajong, engem csak megtűrsz, bár egyenlő melegen bánt mindkettőnkkel.

Te szép voltál, de én sem rút. Te élénk valál, de én sem esendes. Te ifjabb valál, de én sem idős. Te szellemes valál, de én sem buta. Te okos valál, de én sem dőre.

Sokszor a szemedbe kacagott esodálatos érzelmességgel. Sokszor az enyémbe simult bele mélyen, meleg pillantással hosszasan cirogatva. Ki tudta volna melyikünk a becsesebb, a kedvesebb? Nem kacérkodtunk, csak szerettünk. Türelemesen vártunk arra a boldog perere, mikor egyikünk elbél a kettőnk bálványára s könyörögve kér szerelmet.

De az idő mulott vallomása nélkül. Elmentünk férjhez messze, messze hideg világba, közönyös emberek közé. Csak úgy gépiesen, de elég realisan. Férjeink elvittek nászutra. Ott is együtt merengtünk első, ideális, szép szerelmünkről. Ott is együtt vonogattuk vállaink abbéli kölesönös kérdésünkre: „Hát neked hogy tetszik ez a „huzavona” élet?” „Hát neked hogy esik ez a lanyha férji csók?” Közömbös vállvonogatás, unott arekifejezés volt a sokatmondó válasz. S utána néha, ha igen mélabusan suttogott a tenger s zokogva hömpölyögtek hullámai: rád borulva zokogtam: „En sohasem felejttem! Most még forróbban szeretem!” Te magad-

hoz ölelést esendesítve: „Még megtalálod, itt van a Rivierán”.

Hogy még szereted: akkor érzem, mikor a tengerparton meglátuk s kezded megrándult az enyém-ben s alig tudtad kérdésére a választ eldadogni. En örömtől feléledve, boldogságtól remegve beszéltem tiz helyett. Csak egy szempárt láttam. S ő mily kedves volt! Eleve nebb, merészebb, hűségesebb, kitartóbb, mint leánykorunkban. Mintha egyszerre becsesebbek lettünk volna. Mohón udvarolt, kitérással követett s mihamar meghódított engem, holott rád vetette ki hálóját. Te búsan fogadtad hódolatát. Csak türted, de nem bízattad. S mintha éppen e hideg modorod bolondította volna beléd, egyszer jelenlétemben forró vallomással, könyörgő pillantással üldözött. Te sértődötten faképnél hagyd. Mindezt leánykoromban kellett vón' észrevenni, most késő — mondád — s akkor oly szép valál Terézem. Barna szemed büszke tekintete csak úgy villogott.

Lovagunk elbűvölve, elsápadva bámult s mintha dac reszketett volna ajkain, midőn felém közeledve mondá: — Ön is tudna oly kegyetlen lenni Anjáné? Boocsánátát kérem Terézem, de én önként leánykorukban

Egyéves önkéntesek figyelmébe!

Schneidig egyenruhák jutányosan készíttetnek
WALD JAKAB

egyenruházati intézetében

KASSA, Fútoza 6. szám.

Négy kiállításon kitüntetett elsőrendű szabász.

polgára a hazának, mint a leg-
ügyesebb ügyvéd avagy tisztvi-
selő, még ebben is megfigyelendő
lévén, hogy az iparos, ha csak
valamennyire is kedvez neki a
szerenese, kellő szorgalom, szak-
szerű értelmesség mellett mindig
vagyonna tesz szert, míg ellen-
kezőleg a hivatalnok, ha már
egyszer nem bírja a munkát, ese-
kély nyugdíjára kénytelen szorit-
kozni.

Valóban nagy hibát követ el
az az iparos, ki egy virágzó üz-
letből a középiskola zürzavaros
és az iparral összhangzásban álló
keretbe erőszakolja gyer-
mekét, talán épp azt, kinek leg-
nagyobb hivatása lett volna atyja
mesterségét felvirágoztatni. Meny-
nyi elveszett idő, mennyi sza-
tócszerű kicsinyesség, — mennyi
ízletlenség, mily unalmas rágódás,
lélekölő formalitás, butító céltal-
anság a nyolc évre kiszabott
hosszu tanfolyam keserű tartam-
án belül.

Bizony száz tanuló között is
alig tiznek van hivatása arra,
hogy a mit ott hall és lát, be-
gyébe szedje és jól megemészsze.
Mert enélkül nincs valódi tudás.

Az iparos az élet gyakorlati-
asságában nő fel s mindjárt tettek-
hez és tényekhez szegődvén,
egyetlen évet nem vesz el rövid
életéből, ha kivált elméleti és
gyakorlati tanulmányait szeren-
es és párhuzamban folytatja. Így
mindjárt megleti igazi hivatását,
amelyben aztán iparkodni fog
szépet és nagyot művelni. A mi
egészen azonos azzal a nemes
célal, hogy mesterségét művészi
magaslatra emelje.

Mindnyájan tudjuk, hogy erre
van szüksége a magyar iparnak.

Emlékoszlop a Muhi pusztán.

Sátoraljaújhely, 1904. aug. 10.

Nemzeti nagy létünk, első, nagy
temetőjén: a Borsodmegyében fekvő
Muhi pusztán mindeztideig nem hir-
dette emlékoszlop a hely szomorú je-
lentőségét s mindeztideig nem állt ott
emlék, hogy megjelölje a nemzeti teme-

— mint ma — rajongtam. Nem tud-
tam egyiket a másik nélkül elkép-
zelni, látni, hogy ne imádjam. Őnök
ketten egyesítik női eszményem. De
ezerszer bocsánat, ha Teréz őnagysá-
ga szép szemében annyira csalód-
tam volna. En azok szép ragyogását
melegségnek, érzelmességnek vettem.
Az pedig csak sima fényessége volt szo-
kott szépséges tekintetnek. Többé
meg nem téveszt merengő tekintetével
asszonyom!

Azóta közös lovagunk, közös
eszményünk kerülte Terézt s oda
helyeztette magát, ahol férjem tele-
pedett le. — Szép, verőfényes napo-
kon, ha emlitem Terézt: most is át-
borong a mélabus fájdalom kedvesem
arcán.

Fájdalomban, örömben, csalódás-
ban s szerelemben tett életünk nyara.
Csak deres fejfel tudtam meg,
hogy neked köszönhetem kicsi kis
boldogságom is. Mikor nagy betegen
fekve találtalak szívdelen az „ő” arc-
képével. Mikor felbámultál s sirva
összeborulánk bevallád:

— Te el nem bírtad volna nél-
küle Anjáné s nekem: boldogságod a
jutalmam.

Ilyen vala, ezt tevél az én ör-
angyalom, Terézem!

tőt, melyben annyi ősmagyar alusza
örök álmát, kiket elsepert a tatárok
vad, mindent eltíró fergetege.

S ime ma már előttünk fekszik
a Muhi-pusztán felállítandó emlé-
koszlop végrehajtó bizottságának lel-
kes, igazi honfűl-érzéstől áthatott fel-
hívása, mely hivatva van arra, hogy
gyorsabb mozgásba hozza az igaz
magyar szíveket s adakozásra hívja
fel a hálás ivadékokat leróni a meg-
halt ösök iránt a hála és kegyelet
adót.

Mi ránk, zempléniekre e felhívás
— melyet Borsodvármegye vezető
férfiai boesítottak ki — két okból
bir érdekel. Érdekel először, mint
magyarokat és érdekel másodsor-
azért, mert az emlékoszlop felállításá-
nak nemes terve tulajdonképen zem-
pléni embertől származik. A nemes
terv és a kezdeményezés dicsősége
ugyanis *Hankó* Gyula girinési plébá-
nos érdeme, mert ő volt az, ki az
eszmét felvetette s ahhoz a vezető fér-
fiak pártfogását megnyernie sikerült.

S ime: az eszme tetet öltött,
az első lépés már megtörtént arra,
hogy az első nagy nemzeti temető
ne álljon jeltelenül. Minden magyar-
nak igaz óhajta, hogy e szép és ha-
zafias mozgalmat a teljes siker ko-
ronázza.

Az emlékoszlop végrehajtó-bizott-
sága a következő felhívást boesá-
totta ki:

Felhívás. A történelem tanusa-
gaiból merített s az élet minden irányá-
ban igazolt meggyőződés, hogy a ne-
mes őstörők között, melyek az anya-
tejjel emberi kebeibe szívárognak,
legszebb és legtermékenyebb a —
hazaszeretet.

A világtörténelem minden bámu-
latos nagy eseménye, a multnak né-
pekre áradt minden dicsősége, sőt
minden boldogság, mely valaha or-
szágot, nemzetet ért: a munkás haza-
szeretet, tevékeny nemzeti önértet
műve volt. Viszont minden átok,
gyalázat, minden nyomor és feledés,
melyre nemzetek kárhoztak, a haza-
fiatlanság, nemzeti elkoresosulásnak
volt szüleménye.

Homér dicső hazája, az ókori gör-
ög birodalom utól nem ért klasszi-
kus műveltsége, hős fiainak hősie-
sége dacára is elmúlt, megsemmisült;
mert az uralkodási vagy s telhetetlen
önzés megosztotta a nemzet fiait s
ezek egymás ellen, a haza közös ellen-
ségével barátkoztak . . .

Róma nagynevű polgárainak da-
cára is ledült s rabigába görnyedt,
mihelyt a hazaszeretet, közérdek hely-
lyébe a hatalomvágy, polgári villon-
gás lépett . . .

Árpád nemzeténél is, amit mult-
jából érdemül és dicsőségül felmutatni
képes, mindenha a honszeretem műve
volt. S vajjon az ezredév után emel-
kedni vagy alábbszállni fog-e? — en-
nek eldöntő mérlege ismét honsze-
relem lesz. Ez hirdette a multban,
csak ez hirdeti a jövőben is a ma-
gyarnak nagyságát! Jól mondja hát
a multnak tapasztalatain okult s a
jövőnek sejtelmében ihletett költő:
Hazának redőletlenül légy híve, óh magyar!
Bőlesöd az, majdan sírod is, mely ápol s oltakar.

Azaz: Szeresd azt nagyságában,
szeresd azt bánatában; sirj vele a
balsorsban, örvendj jólétében; szeresd
életedben, szeresd halálodban!

Hazaszeretet! A te nevedben szó-
lunk!

Hazaszeretet! A te nevedben ké-
rünk!

Ezer évet itt élt nemzetünknek
gyásza vagy dicsősége szülte majd
minden emlékezetes hely hirdeti már
emlékkövel a hálás utókor fiainak
kegyeletét ősei iránt. Csatai és nagy-
fiainak emléke nemcsak a szívekben
él; város, határ, tér, ut megörökíté

történetünk sok viharral beirt lapjai-
nak kimagasló alakjait. Jelezen a
Vereckei-szoros egyik magaslatán áll
egyik emlékeaz ezredévek, jelezvén,
hol vezetete egykor Árpád őseinket mai
honunkba. De jeltelen még mindig a
Sajónak jobb partján éterülő Muhi-
puszta, nemzetünknek első nagy teme-
tője, hol ugyancsak a Vereckei-szoro-
son negyedfélszázadra, a magyarok
bejövetele után hazánkba tóduló ta-
tár, az akkor belviszályaiban megin-
gott, felforgatott ország rendezési mun-
kájára a legsúlyosabban sújtó esapást
mérte az ugynevezett „tatárpusztítás”-
ban. Hol az elesettek között az or-
szág főpapjai és főurai nagyszámban
voltak képviselve; hol az esztergomi
s kalocsai érsekek, győri, erdélyi,
nyitrai püspökök hősi halált haltak;
s hol a magasabb és alsórendű vilá-
giak számát — kik kard és tűz által
veszték el, vagy kétségbeesetten me-
nekülve, a folyóban és moesarokban
lelték sírjokat — meghatározni sem
lehet. Körülbelül huszezer honvé-
ősmagyar alusza itt álmát, de az
általmenő vándor nem látja sírjokat
megjelölve sehol. Oh hányan vannak,
kik esatájuk napján, melyet talán
nem is ismernek, szívök szent imájá-
ban megemlékeznek itt pihenő őseik-
ről, kik hét századdal előbb e szot
moruan nevezetes helyen a hazáért,
nemzetért elvéreztének?

Hogy szomorú emlékü a Muhi-
puszta? Igaz. De melyik temető nem
az? Hová kell több emlék, mint ide?
Hová kell több szobor, mint a teme-
tőbe, hová a nemzet szüntelenül hordja
pihenőre az ő nagy fiait! Csak itt
tanulságos gondolni, elmékedni törté-
netünk fölött — a multnak, az ősök-
nek sírjain! Mert itt feled újra szí-
vünkben a hit, feltámad lelkünkben
a világosság, betekintjük a történet
titkait. És multak büne okulásra,
erénye hódolásra kész.

Ha a történelem azt tanítja, hogy
az olygrachiának a büne lett okozója
a mohácsi vésznek, nemzeti nagylé-
tünk második gyásztemetőjének, mely-
ben Mátyás fényes uralkodás után a
haza ozmán düh martaléka lett, meg-
tanuljuk a történelemből azt is, mint
volt már három századdal előbb
ugyancsak a fejtelenség annak oka,
hogy IV. Béla nem birt a tatárral s
országa, nemzete végső pusztulásra
jutott. Csakis a király lelki őberségé-
nek, böles és szírad intézkedéseinek
közönheti, hogy megmaradt maroknyi
népét másodsor nemzetté, üres or-
szágát másodsor Magyarországgá al-
kothatta.

Ezt hirdetni és ezt fogja is hir-
detni a muhi-pusztai emlékoszlop,
melynek mielőbbi felállítását paran-
csolja a honfűl kegyelet, sürgeti a
hazaszeretet!

Eneke nevében hívjuk fel nem-
csak megyénk, de az egész ország
honfűlét és honleányait, hogy a ke-
gyeletnek még itt üresen hagyott el-
tárára tehetségükhöz mérten hozzák
meg a hazafias áldozat nem sajnált
adományait. Mert minden hazafias
érelmű magyarra lélekemelő lehet
épülni és áldozni ama nagy esemé-
nyek sorozatán, amelynek emlékezete
az ország legnevezetesebb viszontag-
sághoz, a magyar nemzetnek nem-
csak dicső, de gyászlapjaival is esat-
olva van.

Minden adományukat, akár ma-
gánuton, akár a lapok, egyletek és
iskolák gyűjtésével a Muhi-emlékosz-
lop végrehajtó-bizottságának Onodra
küldjék. A *Muhi emlékoszlop végre-
hajtó bizottsága*.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Szabadságolás. Az alispán,
Szóke József járási irtoknak folyó
évi szeptember 1-jétől kezdődő négy
heti szabadságot engedélyezett.

(A járási számvevők. A vár-
megyei pénztárak államosításáról szóló
1902. évi III. törvénycikk értelmében
a járási számvevői intézményt foko-

zatosan három év alatt kellett volna
életbeléptetni. A mult évben azonban
a zavaros politikai helyzet lehetet-
lenné tette a járási számvevői állások
szervezésének megkezdését. A bel-
ügyminiszter és a pénzügyminiszter
most kiadott körrendelete szerint a
a járási számvevői intézmény 36 vár-
megye — melyek között Zemplén-
vármegye is fel van véve — összes
járásaiban (272) ez évi október else-
jén, a többi 26 vármegye 147 járás-
ban pedig a jövő év folyamán fog
életbe lépni. — A járási számvevők
utasítása öt fejezetre oszlik és a já-
rási számvevők hivatását és szolgál-
lati viszonyát, munkakörét, ügykeze-
lését; a községi vizsgálatoknál és a
kiküldetéseknél követendő eljárás tü-
zetesen szabályozza. Személyi és fe-
gyelmi tekintetben a járási számvevő
a pénzügyminisztérium hatósága alá
tartozik. A szolgálati viszony, a mun-
kakör és az ügykezelés szempontjá-
ból a járási számvevő a főszolgabíró-
nak előadó szakközege és annak ren-
delkezését az utasítás korlátai között
feltétlenül teljesíteni köteles. — Az
Utasítás szerint a járási számvevő
mindazoknak a hivatalos munkáknak
teljesítésére lesz hivatva, melyek a
főszolgabírói irodában a számvevői
szakmában felmerülnek. Ennélfogva,
mint a főszolgabíró előadó szakkö-
zege végzi a számvevői segédszolga-
latot azokban az ügyekben, amelyek
a községek és az ezeknek kezelése
és felügyelete alatt álló alapok, ala-
pítványok, intézetek és vállalatok
pénz- és vagyonkezelésének s szám-
vitelének ellenőrzésével, az állami
egyenes adók és az ezek módjára be-
hajtható kincstári és egyéb köztar-
tozások, a vármegyei és községi pót-
adók s járulékok összeírásának, nyil-
vántartásának, beszédésének és be-
szállításának, valamint a községi
gyámpénztárak helyes kezelésének és
számvitelének, továbbá a járás terü-
letén levő kibázasítási, betegsegítő és
temetkező egyesületek, a főszolgabírói
iparhatósági ellenőrzése alá tartozó
ipartestületek, ipartársulatok, beteg-
segítő pénztárak és magán kézzallog-
üzletek vagyonkezelésének ellenőrzé-
sével és felügyeletével kapcsolatban
a szakszerű segédkezés szempontjá-
ból felmerülnek. Ertesülésünk szerint
a járási számvevők a pénzügyigaz-
gatóságok mellé rendelt számvevősé-
gek állományába fognak tartozni és
részben a X., részben a XI. fizetési
osztályba sorozzák őket. A belügy-
miniszter egyidejűleg kiadja a járási
pénzkezelés szabályzatát is, amely
szintén most, október elsején lép
életbe.

(A kihágási pénznapló egyön-
tetű vezetése. A kihágási pénznapló
vezetése körül az egyes főszolgabírói
hivatalokban eltérések merültek föl.
A főispán most, a hivatalvizsgálatok
alkalmával szerzett tapasztalatok alap-
ján egy körrendeletet boesáttott ki a
főszolgabírákhoz és a rendőrkapitány-
hoz, mely mindenre kiterjedő részle-
tes direktívát ad e pénznaplónak a
jövőben való, helyes vezetése tárgyá-
ban.

(A esendőrörök megerősítése.
A belügyminiszter a főispán közben-
járására felhívta a IV. sz. esendőr-
kerületi parancsnokságot, hogy a vár-
megyei összes esendőröröket, a
létszámviszonyokhoz képest kellő le-
gényességgel állassa. Az összes örök
létszáma ugyan nem lehet mindig
teljes, mert eltekintve az általános
létszámlhiánytól, a legénység egy ré-
sze iskolában, kórházban stb. van,
mindenesetre azonban örömmel kell
fogadnunk a miniszter ezen intézke-
dését, mely az adminisztrációban rég-
óta érzett hiányon lesz hivatva foko-
zatosan segíteni.

(Pályázat segédjegyzői állásra.
A n.-kemencei körjegyzőségben meg-
üresedett segédjegyzői állásra pályá-
zatot hirdet a homonnai járás főszol-
gabírája. Évi javadalmazás 600 kor.
kérvények f. évi aug. hó 20-ig nyuj-
tandók be.

Az uszod
— Igen,
Azok szo
Olehet l
Szóval a
Az alabb
A mi a
Meg egy

Az uszod
Van mel
Habár a
Zavaros,
Szinhely
A nagy
A hol m
Meg egy

Hogy . .
Egy rák
— Es m
Nem is
Az uszo
Azt a sz
Hogy ő
Valamik

S a gon
A nagy
Mevoni
A lejáro
S lukiak
Uszkálv
A rák n
Neki fel

De nem
Es nem
A rák u
S a lég
S megte
Hogy m
Nem res
Biz' bel

S ez let
Lépre k
A nők
De aztá
S a rák
S egy n
A látott
Mivel az

—
miniszt
újhelyi
nokot id
számgy
vári pé
delt szá

—
niszter
Markov
végreha

—
Augusz
lesznek
lyán t
jal, mel
szép tü
ják me
babonás
lensége

—
lőcsillag
ket a f
A Föld
követke
kor por
káig ne
teorok
auguszt
esillagk
lőcsillag
tűzes k
mutatko
auguszt
jeleken
Egy m
ennek
pozíciój
végebe.

—
bolygó
volt. A
láthatja
rendsze
leirták,

HIREK.

A rák.

Az uszodának női napján . . .
— Igen, van férfi s női nap,
Azok szerint, mint női, vagy férfit
Ölelhet lágyan át a hab. —
Szóval a női napon történt
Az alább megírt kis eset,
A mi a fürdő nőinimmel,
Meg egy kis rákkal megesett.

Az uszodában tudniillik:
Van mély medence és sekély;
Habár a víz most mindkettőben
Zavaros, piszkos és esékely.
Színhelye történetemnek
A nagyobbik medenceze lett . . .
A hol mesém a nőinimmel
Meg egy kis rákkal megesett.

Hogy . . . hogy nem, jól valjon ki tudná?
Egy rák valamelyik napon
— Es még hozzá egy nagy kópé rák
Nem is urhölgy, de szeládon! —
Az uszodának női napján
Azt a szép tervet eszeli,
Hogy ő a fürdő nőinemet
Valamiképen meglesi.

S a gondolatot tett követte:
A nagy medence egy helyén
Megvonult, loppal, nagy titokban
A lejáratnak rejtekén.
S lubickoltak a nők körötte
Uszálva is egy keveset, —
A rák meg nézett, s a mit látott
Neki felette jól esett.

De nem sokáig nézhetett így
Es nem sokáig lehetett,
A rák urfieska izgatott lett
S a légkör egyre melegebb . . .
S megleledkezve önmagáról
Hogy mellé lépett picit láb:
Nem respektálva senkit, semmit
Biz' beleharapott a rák.

S ez lett a veszte a lesőnek
Lépre került a szeládon,
A nők először jajgatának
De aztán fogták őt nyakon . . .
S a rák, ki annyi mindent látott
S egy női lába harapott;
A látottakról nem felegethet
Mivel azóta már halott!

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügy-
miniszter *Zselinszky Béla* sátoralja-
új helyi díjtalan pénzügyi számgyakor-
nokot ideiglenes minőségű segélydíjas
számgyakornokká nevezte ki az ung-
vári pénzügyigazgatóság mellé ren-
delt számvevőséghez.

— **Áthelyezés.** Az igazságügymi-
niszter *Szegő József* szerencsi és
Markovits Sándor bajai járásbírói
végrehajtókat kölesönösen áthelyezte.

— **Meteor-hullás augusztusban.**
Augusztus havában érdekes vendégei
lesznek a Földnek. Nap körüli pá-
lyáján találkozni fog egy meteorraj-
jal, melynek tagjai közül számosan
szép tüzes hullócsillag alakjában fog-
ják meglátogatni égboltunkat. Azelőtt
babonás félelemmel tekintették e je-
lenséget, ma már tudják, hogy a hul-
lócsillagok kis meteorokévek, amelye-
ket a föld vonzóereje magához ragad.
A Föld légkörében aztán a horzsolás
következtében megtüzesednek s ami-
kor porrá égtek, ismét eltűnnek. So-
káig nem akarták hinni, hogy a me-
teorok az égből hullanak alá. — Az
augusztusi hullócsillagok a Perzeusz
csillagképéből látszanak jönni. E hul-
lósillagokat a földmives Szt.-Lőrinc
tüzes könyveinek nevezi. Legsűrűbben
mutatkozik ez a hulló csillagzár az
augusztus 9-ike és 12-ike közötti éj-
jeleken, leginkább a hajnali órák felé.
Egy másik érdekes égi tűneménye
ennek a hónapnak a Szaturnusz op-
pozíciója a Nappal, amely 10-én ment
végbe. A kékes fényben tündöklő
bolygó ez időtájt egész éjen át látható
volt. Akinek messzélátója van, meg-
láthatja a Szaturnusz pompás gyűrű-
rendszerét. Fantasztikus csillagászok
leírták, mily pompás látványt nyujt-

hatnak ezek a gyűrűk a Szaturnusz
egén.

— **Felvidéki képviselők a
miniszterelnöknél.** A képviselő-
ház mai ülése után a felvidéki
képviselők küldöttsége tisztelgett
gróf *Tisza István* miniszterelnök-
nél, hogy a miniszterelnököt kü-
lönleges intézkedések megtételére
kérjék fel a beállott takarmányinség
orvoslása céljából. A küldöttség
szónoka *Bornemisza Lajos* volt,
kinek szavaira a miniszterelnök
megígérte már a közel jövőben
életbe léptetendő különleges eszkö-
zök alkalmazását. Zemplénmegyét
a küldöttségben *Dókus Ernő* kép-
viselte.

— **Sebeők Sári Vihnyén.** Folyó
hó 9-én a vihnyi fürdőben nagyobb
szabású hangverseny volt, melyen
Sebeők Sári a bécsi udvari opera
énekesnője is részt vett. Repertoarja
a következő énekekből állott: Trou-
badour nagy áriája Verditől. Bellini
Norma, Cavalina és nagy ária. —
Sebeők Sári szereplését a Bp. H. a
következő érdekes kritikával jellemzi:
„Mindenekelőtt *Sebeők Sári* bilin-
cselte le a termet zsufoolásig betöltő
uri hallgatóságot. Tünneményes szép
alak, megáldva igazi művészi ihlettel
s terjedelmes, erős és tiszta esengésű
hanggal. Művészi pályáját most kezdi.
Legelső szerződése az őszől a bécsi
udvari operához köti. Pedig ez a tü-
nneményes hangu, bájos ifjú leány
szívében, lelkében a miénk. Atya a
magyar nonvédség egyik legkedvel-
tebb főtörzsorvos. A vihnyi közön-
ség az elragadtatás, a szeretet min-
den telhető jelével elhalmozta a bájos
művésznőt, aki műsoron kívül *Stuitu*,
Myliora, *Volt egyszor egy cigány*
leány és a *Faust* nagy duettjének
gyönyörű áriájával jutalmazta halás
hallgatósága őszinte lelkesedését.”

— **Szüreti kilátás a Hegyalján.**
Az országos szárazság mostoha hatá-
sát már a Hegyalja is kezdi meg-
érezni, — írja hegyaljai tudósítónk. A
gazdák aggodalma nagy, most immár
a hegyaljai szőlő is nagyon kívánja
az esőt, különben összefonnyad a
szőlő, s csak mag lesz belőle. E ve-
szedelem már is látható a Hegyalja
három főborfajszőlőjén: a szin- mint
a hárslevelű és muskatáljakon. A
jelenlegi időjárás mellett pedig a
gazdák vékony bortermő évre számi-
tanak. Már is aggódnak rajta.

— **10 éves toloncz.** Folyó hó 8-án
egy *Kosztura Miklós* nevű, 10 éves,
Zemplén községi illetőségű fiút tar-
tóztatott le a rendőrség esavargás mi-
att. Mikor az elrongyolódott, kis fiu
a rendőrkapitány elé került, sirva pa-
naszolta, hogy otthon folyton ütök-
verik és legutóbb is bátyja egy vas-
villával ment neki, azért, mert az őri-
zetére bizott libák közül kettőt a ci-
gányok elloptak. Akkor a kis fiu fu-
tásnak eredt és a közséből elmene-
kült. Ujhelybe azért jött, hogy itt
egy falubeli ösméréséhez eszmadia-
inasnak álljon. Kívánsága azonban
nem teljesedett be, mert a kis szö-
kevényt a rendőrség elfogta.

— **Tüzoltó-gyűlés.** A sátoralja-
ujhelyi önkéntes tűzoltó-egyesület pa-
rancsnoksága folyó hó 11-én délután
ülést tart az őrtanyán.

— **Az ipartestület nyári tánemu-
latságát** folyó hó 14-én vasárnap tartja
a „Nyul“-vendéglő kerthelyiségében.
A kedvező időjárás és előkészületek
következtetnén engedik, hogy az ipar-
testületnek ez a mulatsága — hason-
lóan az eddigi tartott tánemu-
latságokhoz — teljes sikerű lesz. A rendező-
ség egyébként a mulatság sikere ér-
dekében mindent elkövet.

— **Felvidéki Hírlap** címmel új,
hetenként kétszer megjelenő lap in-
dult meg Eperjesen. Főszerkesztője
Lukovits Aladár, felelős szerkesztője
Dr. Fuchs Lipót. Az első szám elég
szerény tartalommal f. hó 11-én je-
lent meg.

— **Kivándorlásra csábító postai
küldemények kezelése.** A kereskede-
lemügyi miniszter szigorúan utasította
a postahivatalokat, hogy a kivándor-
lásra csábító hirdetéseket ne kézbe-
sítsék és ragaszkodjanak a már egy
általára régebben kiadott ren-
delethez. Tudomására jutott ugyanis, hogy az
ország északi részében lakók akadály
nélkül kapják kézhez a leginkább
Németországból jövő, ilyfajta hirdet-
ményeket. Figyelmezteti a postahiva-
talokat, hogy az idézett rendeletnek
tegyenek pontosan eleget és az ilyen
nyomatványokat, ha nyitott külde-
ményként érkeznek, kobozzák el, ha
pedig zárt levélben sejtjenek ilyen
hirdetményeket, akkor azok kézbesi-
téséről az illetékes hatóságot értesí-
teni el ne mulasztják.

— **Egy gyermek tüzhálála.** Folyó
hó 7-én délelőtt 11 órakor — mint
tudósítónk írja — tűz ütött ki az
Egres község határában lévő *Csalóka-*
tanyán s alig egy óra alatt ugy el-
terjedt a nagy szárazságban, hogy a
tanya összes lakóházaival, mellék-
épületeivel, gazdasági felszereléseivel
együtt, amelynek esélyesét vagy két
nappal előbb kezdtek meg: teljesen
elhamvadt. A kár körülbelül 50000 —
60000 korora. A tüzet, mint mondják
a cséplő cigányok csinálták, a *kik*
közül egy gyermek is odaégett,
mert a Fáró ivadéka, amint a tűz
kiütött: fejüket veszítve a szélrózsa
minden irányába széjjel futottak s
egy magzatjukat ott felejtették. A
tanya Herez Sámuel tulajdona. A kár
biztosítás révén megtérül.

— **Gólya a kórházban.** Megtör-
tént az a ritka eset, hogy a kórház
ódon épületére rászállt a gólya. F.
hó 6-án *Marczin Anna*, akit a rend-
őrség előző nap ápolás végett a kór-
házba szállított, egy gyermeknek adott
életet, maga pedig, aki már súlyos
beteg került oda, a szülés után ne-
hány óra múlva meghalt. Miután a
kórház a csecsemőről nem gondos-
kodhat, elhelyezéséről a város fog
gondoskodni.

— **Az amerikai hajók buzatari-
fáját emelték.** Az egész Európára ki-
terjedő nagy szárazságból és az euró-
pai buzaárak emelkedéséből az ame-
rikai hajósvállalatok is hasznot akar-
nak húzni, még pedig azáltal, hogy
az elkerülhetetlenül szükséges ameri-
kai behozatal tarifáit jelentékenyen
emelik. Az amerikai termelők az idén
semmit sem tesznek eme tarifaemelés
ellen, mert azt ugyanis a fogyasztók
fogják megfizetni. A new-york—ham-
burgi vonal buzatarifáját tonnánként
3 pfenniggel (3/2 fillérrel) emelték;
ezt a tarifaemelést legközelebb to-
vábbi tarifaemelések fogják követni.
Más években ilyen magas tarifa for-
radalmat idézett vola elő az amerikai
termelők között, most azonban ügyet
sem vetnek az európai fogyasztókra
kivetett adóra.

— **Talált gyűrű.** Egy arany gyűrű
találtatott, melyet a rendőrkapitány-
ságnak átszolgáltattak. Igazolt tulaj-
donosa hétköznapokon d. e. 8 órától
d. u. 2 óráig ugyanott átvetheti.

— **Érdekes számok.** A központi
statisztikai hivatal f. é. június havi ki-
mutatása szerint a tűzkárosult vármeg-
yék között Zemplénvármegye szen-
vedett legtöbb kárt, vagyis számok-
ban kifejezve 981.367 koronát. A leg-
több utlevelet váltottak között vár-
megyénk a harmadik helyen áll: 391-el,
míg a tudóvész által sujtott megyék
között ismét vezető megye.

— **Az állami tisztviselők óvadéka.**
A pénzügyminisztériumban végleges
megállapodásra jutottak az állami
tisztviselők óvadéka visszafizetése tár-
gyában. Elsősorban azon tisztviselők
kapják vissza óvadékaikat, kik eddig
a legkisebb részleteket fizették be. A
visszafizetés három éven keresztül van
tervebe véve, de a legnagyobb való-
színűség szerint a miniszter nem fogja

felhasználni ezt a rendelkezésre álló
időmaximumot, hanem a teljes vissza-
fizetést a lehető legrövidebb idő alatt
lebonyolítja. Az eddigi megállapodá-
sok szerint a visszafizetés ez évi ok-
tóber hónapjában veszi kezdetét. Az
egy-egy miniszteriumok a tervezetet e
napokban kapták meg a pénzügymin-
iszteriumtól.

— **Rendőri hírek. Elveszett óra.**
Simon Anna helybeli lakos folyó hó
10-én a Fő-utcán elveszített egy női
ezüst órát. — *Kutyatolvaj.* Egy kis
sárga, hosszú szőrű, fekete fejű,
„Szultán“ névre hallgató kutyát lo-
pott el ösmertlen tettes a Csörgői-
uti *Behyna-féle* házból. — Aki az
elveszett órát, vagy kutyát a rendőr-
kapitányságnál átszolgáltatja, a kár-
rosultak által jutalomban részesül.

— **Dunky tívérek** cs. és kir. udva-
ri fényképészeknek — ezután egy
állandó megbízottjuk is lesz itten, és
igy a műterem mindig nyitva lesz s
levételeket bármikor eszközölnek reg-
gel 8-tól este 6-ig.

— **Jegyző-segédnek** ajánlko-
zik egy szép írással bíró, nyolc gym-
náziumot végzett, jó házból való, szo-
lid magaviseletű 19 éves ifju. Bővebb
felvilágosítást ad *Haraszthy Vincze*
körjegyző Ladmőczen.

SZÍNHÁZ.

** **Sárossy Paula** tanulmányutja.
Sárossy Paula, a Komjáthy társulat
kedvelt primadonnája a nyári szünet-
et tanulmányutra fordította. A két
hónapos nyári szünet alatt ugyanis
Angolországban, speciál Londonban
az angol operette táncokat tanulmá-
nyozta, hogy tapasztalatait az új színi
évad táncoperetteinél kellőképpen ér-
vényesíthesse.

IRODALOM.

Az „**Adalékok Zemplénvármegye
Történetéhez**“ c. havi folyóiratunknak
1904. évi, egyszersmind a X. évfolyamnak
május és *június* füzetei a
következő tartalommal jelentek meg:
1. *Patak és Ujhely* hadtörténete 1528-
ban. Irta: *Hidegpataky Antal* dr. —
2. Adatok *Makrámal* birtoktörténeté-
hez. Latinból: *Dongó Gy. Géza*. —
3. Zemplénvármegye történeti föld-
rajza (LXIII.) Borsi helység. Irta:
Dongó Gy. Géza. — 4. Zemplénvár-
megye politikai és helyrajzi ösmerte-
tése. (95. folyt.) Latinból: *Matolai*
Etele. — 5. Történeti jegyzetek Zem-
plénvármegyéről. (95. folyt.) Latinból:
Dongó Gy. Géza. — 6. Tokaj város
leírása. Irta: *Speck Lajos* (3. folt.) —
7. Olasz-Liszka Diáriumból. (XVII.)
Közli: *Dongó Gy. Géza*. — **Leveles-
láda.** 8. Sztropkó és tartozékainak céh-
beli szabadalmi 1575-ből (1.) Közli:
Ungváry Ede. — 9. Sátoralja-Ujhely
kiváltságos egyháza. Latinból: *Dongó*
Gy. Géza. — 10. Hogyan büntették
eleink Ujhelyben a gyilkosságot 1620-
ban? Közli: *Dongó Gy. Géza*. —
11. Hibaigazítás. — 12. *Mixtura* (1.)
Irta: *Szemere Miklós*. Közli és ma-
gyarázza: *Dongó Gy. Géza*. — 13.
A szerkesztő póstája. — 14. A kiadó
póstája. — **Műmelléklet.** A *Drugeth-vár-
kastély* jelen állapotában Homonnán.
— A havonként 2-iven megjelenő „**Ada-
lékok**“ előfizetése egész évre (12 füz-
zet) csak 6 K. — **Melegen ajánljuk
mindenkinek, akit vármegyénk vi-
szontagságos története érdekel; fő-
kép pedig ajánljuk a vármegye-
beli községek figyelmébe, mivel hogy
ebben az évfolyamunkban is foly-
tatódik a községeknek külön-külön
történeti és helyrajzi ösmertetése.**
— Az előző évfolyamokhoz díszes
könyvtáblákkal még szolgálhatunk.
— Ennek az ára 1 kor. 80 fillér,
póstai küldéssel: 1 kor. 90 fillér.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

M. P. Egres. A cikk jövő számban jön.
E. Helyben. Mi sem tudjuk a címét.
Nem közölhető: Sójajom. (Vers)

Kiadótulajdonos: **Éblert Gyula.**

HIRDETÉS

5 frt 95 krórt

egy egész háztartási felszerelés!

Tömeges vétel következtében szállítok 48 nélkülözhetlen, meglepően csinos tárgyat

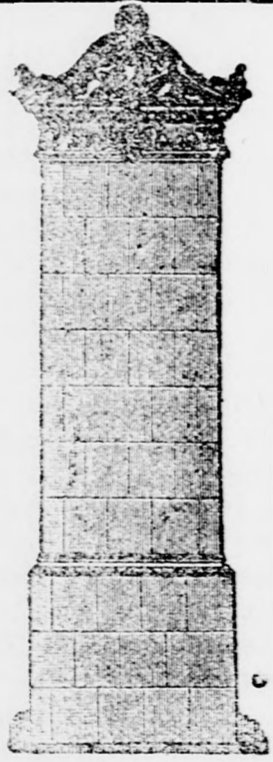
csak 5 frt 95 krért.

E felszerelés a következő tárgyakból áll: 1 kitűnő szerkezetű, tartós kávédaráló, 1 öntött gyorsforraló bronzfestéssel és hozzá 1 hasonló lángborító, 1 konyhakés, 1 zöldségkés, 1 házi mérleg, 2 darabból (kanálból, villából) álló valódi francia faragott fa saláta-készlet, 1 ótágu ruhafogas, 1 drót kenyérfogó, festett aljjal, 1 nagy japán tálcza, 1 asztali redőnytálcza, fényezett keményfából, 1 fehér bádögreszelő, 1 tormareszelő és burgonya hámozó, ónozott acézből, 1 por-cukorhintó, 1 cukordoboz, 1 kávédoboz, 1 teadoboz, 1 öntött, finoman nikkelezett husverő, 1 kézigyertyatartó, 1 asztali gyufatartó, 1 fali gyufatartó, 1 szappantartó, 1 hamutartó, 1 nagy leveses szűrő fanyéllal, 1 teaszűrő, 1 habverő fanyéllal, 1 tésztametelő, 1 sótartó figurával, 2 darab festett porcellán tojástartó, 1 cukorkalapács, fanyéllal, 1 fából való borsdaráló, vasszerkezettel, 1 dugaszhúzó, acézből nikkelezve, 1 vasaló-tartály, 1 színes lakat, 1 hozzá való kulcsesal, 1 vasszénlapát, fanyéllal, 1 kék lakkozott személtapát, fanyéllal, 1 vasharapofogó, 6 desszertkés 1 hozzávaló állványval és végül 1 remek kivitelű, háromrétű tükör, pluchakerettel, összesen **48 darab 5 frt 95 krért.**

Utánvét vagy a pénz előleges beküldése ellen.

F.-né Klein Konstánzia.

Budapest, VI., Dessewffy-utca 45. sz.

CSICSERI JÓZSEF
cserépkályha készítő Sárospatakon.Ajánlja krakkói mintára készült
CSERÉPKÁLYHAIT
a legnagyobb választékban.

Megrendeléseket úgy helyben, mint vidéken, minden időszakban pontosan és gyorsan teljesítik, valamint ócska kályhák átrakását a legjutányosabb árak mellett elvállalok.

Kérem a nagyérdemű közönségnek hazafias becses pártfogását.

Hogy cserépkályháim az ujjor követelményeinek teljesen megfelelnek, az alábbi elismerő levelek igazolják:

Alulírott készíttél és a sárospataki ipar fejlődése feletti benső örömmel igazolom, hogy Csicseri József sárospataki cserépkályhamesternek a sárospataki ev. ref. főiskola részére a múlt tél folyamán készített (5 db.) kályhái mind tetszős formájuk, mind futóképességük által köztesítésben részeseimnek és közmelegedést vettek ki. A kiváló iparos férfiut a maga lelkes törekvésében mindenkinek buzgón ajánlom,
Sárospatak, 1904. március 29.

Radács György,
a főiskolai gazd. választm.
elnöke.

Csicseri József sárospataki cserépkályha mester részemre kiállított kályhájára, úgy kül-ó formá, mint belső berendezett csugja tekintetében tökéletesen kielégített.
Sárospatak, 1904. március 28.

Püza Sándor,
főesperes-lelkész, prépost.T. Csicseri József kályhamester urnak
Sárospatakon.

Ezennel hivatalosan bizonyítom, hogy az intézetben állított két cserépkályhájával teljesen meggyönyörködve. Ugy csinos alakjuk, valamint futóképességük egészen kielégítő.

Sárospatak, 1904. március hó 29.

Hódinka Ágost,
igazgató-helyettes.

Alulírott igazolom, hogy Csicseri József által az ev. ref. püplakon ez év folyamán felállított kályha teljesen jó.

Anyaga kitűnő, szerkezete megfelel a krakkói kályhákéval. Melegen ajánlom.
Sárospatak, 1904. ápr. 27.

Bálint Dezső,
ev. ref. lelkész.

Tk. 5931. 1904. szám.

Hirdetmény.

Sárospatak községnek telekkönyvi betétei az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-ezikk értelmében elkészítették és a nyilvánosságnak átadtván, ez azzal a felosztással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-ez. 15. és 17. §§-ai alapján, ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-ez. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. XVI. t.-ez. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-ezikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-ez. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleési kereseteket, azok pedig, akik valamely teher tétel átvitelének az 1886. XXIX. t.-ez. 22. §-a, illetve az 1889. XXXVIII. t.-ez. 15. §. alapján való mellőzését megtagadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1905. évi február hó 22-ik (huszonkettő) napjáig bezárólag ezen telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törleési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-ez. 16. és 18. §§-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-ez. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1905. évi február hó 22-ik (huszonkettő) napjáig bezárólag ezen telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-ez. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket ezen telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1905. évi február hó 22-ik (huszonkettő) napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket is ezen telekkönyvi hatóságnál átvehetik.
Kelt Sátoraljaúj helyben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1904. évi augusztus hó 3-án.

Keresztény Lajos,
kir. törvénzi bíró.

Fordóraktárnak

alkalmas s a Nagyuj-utcában lévő 5 világos pincze-szoba jutányosan kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

391/1904. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a-új helyi kir. törvényszék 1900. évi 13231. számú végzése következtében dr. Kemény Dezső ügyvéd által képviselt Gálszécsi t. k. és hitelpénztár javára, Mankovics János és neje ellen 379 kor. 26 fill. s jár. erejéig 1903. évi május hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 879 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: házi butorok, 1 zongora és 1 varrógép nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a tokaji kir. járásbíró-ság 1903. évi V. 185/5. számú végzése folytán 379 kor. 26 fillér tőkekövetelés, ennek 1900. évi október hó 23. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltó, 6 kor. 35 fillér óvadój és eddig összesen 98 kor. 89 fill. ben bíróság már megállapított, valamint a még felmerülő költségek erejéig Tarcalon, Mankovics János és neje lakásán leendő eszközzésére 1904. évi augusztus hó 26-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fogják adni.

Amennyiben az elővezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés, az 181. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Tokaj, 1904. évi augusztus hó 8-án.

Faragó József,
kir. bír. végrehajtó.

362/1904. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szobránczi kir. járási óságnak 1904. évi Sp. 159/3. számú végzése következtében dr. Szentgyörgyi Adolf ügyvéd által képviselt Csere József javára, Szász Gyula ellen 50 korona s járulékaik erejéig 1904. évi június hó 30-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2903 kor. 50 fillére becsült következő ingóságok u. m.: házi-butorok, kávéházi és vendéi lősi berendezés stb. nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a tokaji kir. járásbíró-ság 1904. évi V. 204/2. számú végzése folytán 50 kor. tőkekövetelés, ennek 1904. évi április hó 28. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 31 kor. 86 fill. ben bíróság már megállapított, valamint a még felmerülő költségek erejéig Tokajban, Szász Gyula lakásán leendő eszközzésére 1904. évi augusztus hó 16. napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzték s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. s 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fogják adni.

Amennyiben az elővezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Tokaj, 1904. évi július hó 29.

Faragó József,
kir. bír. végrehajtó.

Hirdetések

jutányos áron felvé-
tetnek

a kiadóhivatalban.